

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

ZZZ 2 /24

VRHOVNI SUD KOSOVA u veću sudija, Zenel Leku predsednik veća, Nenad Lazić sudija izvestilac i Beshir Islami član veća, u pravnoj stvari radi izvršenja izvršnog poverioca E. F. iz sela ... Opština ..., koga po punomoćju zastupa Visar Musa, advokat iz Uroševca, protiv izvršnog dužnika Vlada Republike Kosova – Ministarstvo infrastrukture, koga zastupa javno pravobranilaštvo, po predmetu radi isplate naknade za eksproprijaciju, odlučujući po Zahtevu za zaštitu zakonitosti Državnog tužioca Republike Kosova, podnetog protiv rešenja Apelacionog suda Kosova GŽI br. 1084/23 od 21.12.2023. godine, nakon ročišta održanog u odsustvu uredno pozvanih stranaka, dana 07.11.2024. godine, doneo je

R E Š E N J E

USVAJA SE kao osnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Državnog tužioca Kosova, te se preinačuje rešenje Apelacionog suda Kosova GŽI br. 1084/23 od 21.12.2023. godine, na način da se žalba izvršnog dužnika odbija, a rešenje Osnovnog suda u Uroševcu IPI br. 12/22 od 14.07.2023. godine, ostavlja na snazi.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Osnovnog suda u Uroševcu IPI br. 12/22 od 14.07.2023. godine, odbijen je kao neosnovan prigovor izvršnog dužnika Ministarstvo infrastrukture, podnet protiv naloga za izvršenje I br. 781/21 od 28.12.2021. godine, izdat od privatnog izvršitelja Besnik Aliu iz Uroševca i ostavlja se na snazi nalog o dozvoli izvršenja I br. 781/21 od 28.12.2021. godine.

Protiv ovog rešenja izvršni dužnik je uložio žalbu, a Apelacioni sud Kosova je odlučujući po istoj našao da je žalba osnovana, te ju je rešenjem GŽI br. 1084/23 od

21.12.2023. godine usvojio, a rešenje Osnovnog suda u Uroševcu IPI br. 12/22 od 14.07.2023. godine preinačio, na način da je usvojio kao osnovan prigovor izvršnog dužnika Ministarstva infrastrukture, sa sedištem u Prištini i ukinuo (stavio van snage) nalog o dozvoli izvršenja I br. 781/2021 od 28.12.2021. godine, te poništio sve preduzete izvršne radnje, a predlog za izvršenje izvršnog poverioca E. F. iz sela ... Opština ... odbio kao neosnovan.

Stavom II izreke Apelacioni sud je odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv rešenja Apelacionog suda GŽI br. 1084/23 od 21.12.2023. godine, Državni tužilac Republike Kosova je u zakonskom roku podneo Zahtev za zaštitu zakonitosti zbog pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom kao u zahtevu.

Vrhovni sud Kosova je nakon proučavanja spisa predmeta i ocene navoda u Zahtevu za zaštitu zakonitosti a u smislu člana 251 ZPP-a, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Iz spisa predmeta utvrđuje se da je izvršni poverilac dana 28.12.2021. godine, privatnom izvršitelju Besnik Aliu iz Uroševca, podneo predlog radi izvršenja na računu izvršnog dužnika, radi naplate novčanih potraživanja.

Postupajući po ovom predlogu, privatni izvršitelj je dana 28.12.2021. godine izdao nalog kojim je odredio predloženo izvršenje. Izvršnu ispravu je predstavljala konačna odluka Vlade Kosova br. 07/95 od 26.03.2019. godine, kojim je odobrena eksproprijacija nepokretnosti među kojima je i nepokretnost izvršnog poverioca.

Protiv naloga privatnog izvršitelja izvršni dužnik je dana 18.01.2022. godine uložio prigovor, a Osnovni sud u Uroševcu je odlučujući po podnetom prigovoru našao da isti nije osnovan, te ga je rešenjem IPI br. 12/22 od 14.07.2023. godine, odbio.

Protiv ovog rešenja izvršni dužnik je uložio žalbu povodom koje je Apelacioni sud odlučio kako je već navedeno.

U obrazloženju svog rešenja Apelacioni sud navodi da je Zakonom o izvršnom postupku u članu 22. stav 1. tačka 2. propisano da je izvršni naslov i izvršna odluka doneta u upravnom postupku, ali da ista mora ispunjavati uslove propisane članom 27. stav 1. istog zakona, odnosno da mora biti podobna za izvršenje u smislu da je na izričit način navedeno ko je izvršni dužnik a ko izvršni poverilac, te objekt, sredstva, iznos i vreme izvršenja obaveza. Dalje Apelacioni sud navodi da svi ovi uslovi moraju biti ispunjeni kumulativno, te da je utvrdio da dokument koji je podnet od strane izvršnog poverioca ne ispunjava zakonom propisane uslove da bi se imao smatrati izvršnim naslovom, jer isti ne sadrži iznos, odnosno visinu obaveze, te rok u kome ova obaveza ima biti izvršena, odnosno isplaćena. Ovakvo

shvatanje Apelacionog suda nije prihvatljivo za Vrhovni sud Kosova. Osnovano se u Zahtevu za zaštitu zakonitosti ukazuje da je pobijano rešenje Apelacionog suda doneto uz pogrešnu primenu materijalnog prava. Apelacioni sud nije pravilno primenio Zakon o izvršnom postupku, odnosno članove 22, 27 i 24 istog..

Konačna odluka Vlade Kosova br. 07/95 od 26.03.2019. godine u stavu II propisuje da je sastavni deo odluke i akt o proceni vrednosti eksproprisane nepokretne imovine, dok u stavu VII propisuje obavezu izvršnog dužnika da u roku od dve godine u potpunosti isplati naknadu bivšim vlasnicima eksproprisane nepokretnosti. Akt o proceni vrednosti eksproprisane imovine za koji se u konačnoj odluci navodi da je sastavni deo iste, utvrđuje vrednost eksproprisane nepokretnosti u iznosu od 13.065,00 evra. Dakle, u smislu navedenog, pogrešan je zaključak Apelacionog suda da konačna odluka Vlade Kosova o eksproprijaciji nepokretne imovine 07/95 od 26.03.2019. godine ne ispunjava zakonom propisane uslove da bi se ista mogla smatrati izvršnim naslovom.

Iz navedenih razloga Vrhovni sud Kosova je našao da je Zahtev za zaštitu zakonitosti podnet od strane Državnog tužioca Kosova, osnovan, te je isti usvojio i rešenje Apelacionog suda preinačio i odlučio kao u izreci a uz primenu člana 251 ZPP-a.

VRHOVNI SUD KOSOVA
ZZZ 2/24 OD 07.11.2024. GOD.

PRESEDNİK VEĆA – SUDIJA
Zenel Leku

